

[Arnth Jensen.]

bestemt Mand eller Kvinde til Lærer, gennem Lovgivningen sikres, at den faar vedkommende, saafremt de for en saadan Lærers Ansættelse krævede Kvalifikationer er til Stede. Dette maa, forekommer det mig, være en absolut Ret. Men vanskeligere er det, naar der ikke er Enighed; saa er det vanskeligere at dele Sol og Vind lige.

Forholdene ved en Skole kan være saadan, at et Mindretals Krav kan være berettiget og bør høres, og derfor har vi ment og mener fremdeles, at selve Kaldsretten ikke bør lægges hos det hjemlige Styre. Vi er nemlig bange for, at der lettere kan komme til at spille, om jeg saa maa sige, ikke skolemæssige Hensyn ind, naar Kaldsretten ligger hos selve Kommunen, end hvis den ligger i et højere Plan. Vi er jo alle Mennesker, som man siger, og selv hvor Kaldsretten har ligget helt oppe i det høje Ministerium, har man gennem Aarene — jeg indskyder, at jeg kender ikke noget Tilfælde i den højtærede Undervisningsministers Tid — hørt, at der for de skiftende Ministre — berettiget eller uberettiget, det skal jeg lade være usagt — undertiden har været andet end rent skolemæssige Faktorer, som har været medvirkende.

Vi kan bifalde, at den højtærede Minister og Regeringspartierne er gaaet med til, at Kaldsretten for Landet fremdeles ligger hos Skoledirektionen. Med Hensyn til Kaldsretten for Byerne er jeg, saa vidt jeg har forstaaet § 30, Stk. 5, ikke enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der mente, at den egentlige Kaldsret for Byerne laa hos Byraadene. Jeg mener modsat den ærede Ordfører, at den formelle Kaldsret ligger hos Byraadene, men at den reelle ligger hos den højtærede Undervisningsminister. Jeg forstaaer det nemlig saadan, at er der baade en Flertals- og en Mindretalsindstilling, saa kan de begge forelægges for Ministeren, der saa maa afgøre Sagen — Ministeren kan forlange ny Indstilling og kan for øvrigt blive ved at forlange ny Indstilling —, og det bliver ogsaa den højtærede Minister, der til syvende og sidst som parlamentarisk Minister faar det fulde Ansvar for Kaldelsen. Hvis denne min Antagelse er forkert, beder jeg den højtærede Minister om at korrigere den. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det behøves ikke). Tak.

Naar man nu hævder det Standpunkt, at Skolekredsene skal have en væsentlig Indflydelse paa, hvem der skal være Børnens Lærere, saa er det jo givet, at det maa gælde ikke alene ved Ansættelser, men i

lige saa høj Grad ved Afskedigelser. Der har, som den højtærede Minister omtalte, staaet megen bitter Kamp om den nuværende § 8, men Stillingen i Dag er altsaa den, at alle Partier her i Rigsdagen, baade under de Forhandlinger, vi tidligere har haft, og sikkert ogsaa i Dag, selv om de ikke just stemmer for Forslaget som Helhed, anerkender, at det til syvende og sidst maa være en Skolekreds selv, der har Afgørelsen af, om en Lærer skal fortsætte i sin Gerning eller ej.

Jeg har tidligere udtalt, at det, som jeg fandt forkert ved den gamle § 8, var dette, at den alene talte om, hvor dyb en Uoverensstemmelse der kunde være mellem en Skolekreds og dens Lærere, men ikke gav Spor af Lejlighed til at faa konstateret, hvor varig denne Uoverensstemmelse var. Derfor maa jeg sige, at saaledes som § 33, den nye § 8, er affattet, hvorefter den til syvende og sidst lægger Afskedigelsesretten der, hvor den skal og bør ligge, kan vort Parti gaa med til den, og vi kan tillige billige, at der ogsaa for Lærerne findes en Appellinstans, samt Bestemmelsen om 1 Aars Prøvetid til at konstatere Uoverensstemmelsens Varighed. Jeg udtaler Haabet om, at den Kamp, som har været ført om § 8, og den Bitterhed, det paa sine Steder har affødt, nu maa være forbi.

Samtidig med at jeg er ved Afskedigelsesparagrafferne, vil jeg gerne lige med et Par Ord nævne § 32, Stykke 3. Der findes deri en ny Bestemmelse, der angaar de Lærere, der er Medlemmer af Rigsdagen. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg opfatter det — hvad jeg ogsaa tror, jeg har Grund til efter Ministerens Udtalelser i Landstinget — saaledes, at denne Bestemmelse er indsat for Befolkningens og for Skolens Skyld. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Ja). Det glæder mig at den højtærede Minister siger: Ja. Jeg kunde have ønsket, og jeg ved, der er flere Medlemmer, vistnok indenfor alle Partier, som kunde have ønsket, at denne Paragraf var blevet formet saaledes, at den tydeligt og klart gav Befolkningen samme Ret til at forlange, at en Lærer tog sin Afsked, som den Ret, Læreren herefter faar.

Jeg forstaaer meget vel Begrundelsen for denne Paragraf, idet det maa indrømmes, at Læreren Gerning — særlig paa Landet, hvor Læreren staar i et mere direkte personligt Forhold baade til Børn og Hjem — i Tilfælde af uheldige Vikarforhold kan blive saa forringet, hvis Læreren skal passe sin Rigsdagsgerning, at det for begge Parter er bedst, at de skil-